JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
JEAN MISCHO
22 päivänä huhtikuuta 1999 *

1. Giudice di Pace di Genovan (Italia) esittämät ennakkoratkaisukysymykset, jotka koskevat yhtä sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn mekanismeista, interventiohintojen alueellistamista, perustuvat Eridania SpA -nimisen yhtiön, joka on italialainen sokerintuottaja (jäljempänä Eridania), ja yhden sen juurikkaantoimittajista eli Azienda Agricola San Luca di Rumagnoli Viannj'n (jäljempänä Agricola) väliseen oikeusriitaan, jossa on kysymys juurikkaiden ostohinnasta markkinointivuonna 1996/1997.

2. Eridania maksoi, kuten sen pitikin, toimittajalleen hinnan, joka vastasi juurikkaiden vähimmäishintaa ja oli laskettu sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81 [1] (jäljempänä perusasetus), sellaisena kuin se on muutettuna 24.4.1995 annetulla neuvoston asetuksella N:o 1101/95, [2] 5 artiklan 3 kohdan perusteella. Koska 30.7.1996 annetussa neuvoston asetuksessa N:o 1508/96, jossa vahvistetaan markkinointivuodeksi 1996/1997 valkoisen sokerin johdetut interventiohinnat, raakasokerin interventiohinta, A-juurikkaan ja B-juurikkaan vähimmäishinnat sekä varastointikustannusten tasaamiseksi suoritettavan korvauksen määrä, [3] Italia luokiteltiin yhteisön alijäämäalueeksi, kyseessä oli korkeampi hinta kuin se hinta, joka piti maksaa juurikkaantoimittajille muilla kuin alijäämäalueilla. Eridania vaatii, että sille palautetaan tämän korotuksen takia maksettu osa hinnasta.

3. Eridania nimittäin väittää, että neuvostolla ei ollut oikeutta luokittelemalla Italia alijäämäalueeksi asettaa italialaisille sokerintuottajille velvollisuutta maksaa korotettua hintaa juurikkaantoimittajilleen, ja tämän vuoksi se vaatii, että Giudice di Pace velvoittaa Agricolan palauttamaan 2 710 672 Italian liiraa (ITL), jotka maksettiin asetuksessa N:o 1580/96 laittomasti määrättynä korotuksena.

4. Tässä vaiheessa oikeusriidan kuvausta ja jo ennen kuin siirryn käsittelemään Giudice di Pacen esittämiä ennakkoratkaisukysymyksiä on tarpeen esitellä lyhyesti

* Alkuperäinen kieli: ranska.

1 — EYVL L 177, s. 4.

2 — EYVL L 110, s. 1.

3 — EYVL L 206, s. 9.

sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn yleispiirteet, jotta Eridanian riitauttamat säännökset voidaan asettaa oikeaan asiayhteyteen.

5. Perusasetuksella luodussa sokerialan yhteisessä markkinajärjestelyssä yhdistyvät taattu kiintiöjärjestelmä ja taattu hintajärjestelmä.

6. Yhteisön lainsäädännössä annetaan jokaiselle jäsenvaltiolle tietyn vuoden 1. heinäkuuta alkavan ja seuraavan vuoden 30. kesäkuuta päättyvän markkinointivuoden (perusasetuksen 2 artiklan 1 kohta) osalta A-sokerikiintiö, joka liittyy yhteisön markkinoiden kulutuskapasiteettiin, ja B-sokerikiintiö. Jäsenvaltion tehtävänä on jakaa tätä lainsäädäntöä noudattaen nämä kiintiöt eri tuottajien välillä siten, että jokainen saa A-kiintiön ja B-kiintiön.

7. Näiden kiintiöiden yli tuotettua sokeria, jota kutsutaan C-sokeriksi, ei voida myydä yhteisön markkinoilla, mutta se voidaan tietyillä edellytyksillä ja tietyissä rajoissa siirtää myöhempien markkinointivuosien A-kiintiöön.

8. Tämän myyntiin kelpaavan sokerin määrän rajoittamisen vastapainona on yhteisen markkinajärjestelyn puitteissa käyttöön otettu takuujärjestelmä. Neuvoston on joka vuosi 1.8. mennessä vahvistettava seuraavana vuonna alkavaa markkinointivuotta varten sokerin viitehintojen lisäksi sokerin interventiohinta, joka interventioelinten on maksettava tuottajien niille toimittamasta sokerista (perusasetuksen 3 artikla).

9. Ottaen huomioon ne kulut, joista tuottajien on vastattava yhteisen järjestelyn rahoituksen varmistamiseksi, A-kiintiössä tuotettu sokeri saa takuun, joka on 98 prosenttia interventiohinnasta, kun taas B-sokeri saa alhaisemman takuun, joka on 68 prosenttia interventiohinnasta ja joka voi tietyissä tapauksissa laskea 60,5 prosenttiin tästä hinnasta.

10. Neuvosto vahvistaa joka vuosi sokerin interventiohinnan samanaikaisesti kuin siihen liittyvän juurikkaan interventiohinnan (perusasetuksen 4 artikla). Tämä hinta on erilainen riippuen siitä, jalostetaanko juurikkaat A-sokeriksi vai B-sokeriksi.

11. Tämän perushinnan perusteella vahvistetaan vähimmäishinta, joka sokerintuottajien täytyy maksaa juurikkaantoimittajilleen (perusasetuksen 5 artiklan 1 kohta). Sokerin interventiohinta ja juurikkaiden vähimmäishinta eivät kuitenkaan ole samanlaisia koko yhteisössä.

12. Sellaisten alueiden, joilla tuotanto kattaa kulutuksen tai on ylijäämäistä, ja alijäämäalueiden välillä on tehty ero. Jälkimmäisillä alueilla hinnat ovat korotettuja hankinnan edistämiseksi (perusasetuksen 3 artiklan 1 kohta ja 5 artiklan 3 kohta).

13. Neuvosto antoi perusasetuksella näin vahvistetuissa puitteissa kahdella 30.7.1996 päivätyllä asetuksella eli asetuksella N:o 1579/96 tiettyjen sokerialan hintojen sekä juurikkaiden vakiolaadun vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1996/1997 [4] ja edellä mainitulla asetuksella N:o 1580/96 markkinointivuoteen 1996/1997 sovellettavat säännökset.

14. Ottaen huomioon, että kyseinen markkinointivuosi alkaisi 1.7., komissio oli kuitenkin välttääkseen keskeytyksen yhteisen järjestelyn toiminnassa antanut aikaisemmin eli 28.6.1996 varotoimenpiteistä sokerialalla asetuksen N:o 1252/96. [5]

15. Näitä varotoimenpiteitä olivat valkoisen sokerin interventiohinnan vahvistaminen 63,19 ecuksi 100 kilogrammalta, valkoisen sokerin johdetun interventiohinnan vahvistaminen 65,53 ecuksi 100 kilogrammalta kaikilla Italian alueilla, jotka oli luokiteltu alijäämäalueiksi, ja A-juurikkaan ja B-juurikkaan vähimmäishinnan vahvistaminen 46,72 ecuksi ja 32,42 ecuksi tonnilta.

16. Näitä säännöksiä ei saatettu kyseenalaisiksi neuvoston 30.7.1996 antamissa asetuksissa. Asetuksen N:o 1580/96 toisessa perustelukappaleessa todetaan, että asetuksen N:o 1785/81 3 artiklan 1 kohdassa säädetään, että valkoisen sokerin johdetut interventiohinnat on vahvistettava jokaiselle alijäämäalueelle ja että niitä vahvistettaessa on aiheellista ottaa huomioon alueelliset erot, joita sokerin hinnoissa markkinahintojen luonnollisten muodostumisedellytysten perusteella otaksuttavasti on sadon ollessa tavanomainen ja sokerin liikkuessa vapaasti. Asetuksen N:o 1580/96 kolmannessa perustelukappaleessa todetaan, että hankintatilanteesta ennakoidaan alijäämäistä Italian, Irlannin, Yhdistyneen kuningaskunnan, Espanjan, Portugalin ja Suomen tuotantoalueilla. Tämän vuoksi 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Yhteisön alijäämäalueilla valkoisen sokerin johdettu interventiohinta vahvistetaan:

— —

4 — EYVL L 206, s. 7.
5 — EYVL L 161, s. 142.

f) 65,53 ecuksi 100 kilogrammalta Italian kaikilla alueilla."

Asetuksen 3 artiklassa säädetään puolestaan vastaavaa:

"1. Yhteisössä voimassa oleva A-juurikkaan vähimmäishinta vahvistetaan 46,72 ecuksi tonnilta.

2. Jollei asetuksen (ETY) N:o 1785/81 28 artiklan 5 kohdan soveltamisesta muuta johdu, yhteisössä voimassa oleva B-juurikkaan vähimmäishinta vahvistetaan 32,42 ecuksi tonnilta."

17. Esiteltyäni näin sen lainsäädännöllisen asiayhteyden, johon Eridanian kansallisessa tuomioistuimessa vireille panema asia kuuluu, siirryn käsittelemään niitä ennakkoratkaisukysymyksiä, joihin yhteisöjen tuomioistuinta on pyydetty vastaamaan.

18. Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys koskee asetuksen N:o 1580/96 pätevyyttä. Kansallisen tuomioistuimen esittämät epäilykset koskevat sitä yhtä vuotta perusasetuksessa määrättyä päivämäärää myöhäisempää päivämäärää, jona kyseinen asetus annettiin, asetuksen perusteluja siltä osin, kuin kyse on Italian luokittelemisesta alijäämäalueeksi, sekä tämän luokittelun asianmukaisuutta.

19. Toinen ennakkoratkaisukysymys, joka esitetään vain siinä tapauksessa, että yhteisöjen tuomioistuin katsoisi näiden epäilysten olevan perusteettomia, koskee perusasetuksen mukaista alijäämäalueiden ja muiden kuin alijäämäalueiden välisen erottelun periaatetta, jota yleisesti kutsutaan alueellistamiseksi, ja näin ollen perusasetuksen pätevyyttä siltä osin, kuin siinä vakiinnutetaan kyseinen periaate.

20. Näiden kahden kysymyksen toisiinsa liittämisen johdonmukaisuus vaikuttaa mielestäni hieman ristiriitaiselta, sillä kansallinen tuomioistuin kysyy yhteisöjen tuomioistuimelta ensinnäkin, noudatettiinko alueellistamisen soveltamisessa markkinointivuoden 1996/1997 osalta perusasetusta, ja sitten, mikäli yhteisöjen tuomioistuin vastaa myöntävästi, kansallinen tuomioistuin kysyy, onko itse perusasetus pätevä, vaikka on selvää, että jos itse alueellistamisjärjestelmää on pidettävä laittomana, asetus N:o 1580/96, jonka perusteella se pannaan täytäntöön tietyn markkinointivuoden osalta, olisi laiton riippumatta siitä, onko se hyväksytty perusasetusta noudattaen.

21. Aion kuitenkin tutkia näitä kahta kysymystä niiden esittämisjärjestyksessä, koska suullisessa käsittelyssä vain vahvistui se kirjallisen vaiheen asiakirjoista ilmenevä vaikutelma, että Eridania vastustaa paljon enemmän alueellistamisen soveltamista

Italiassa markkinointivuonna 1996/1997 kuin alueellistamisen kuulumista yhteisön sokerimarkkinoiden hallinnointikeinojen joukkoon.

22. Ensimmäisen kysymyksen osalta aion tutkia, kuten kansallinen tuomioistuin on pyytänyt, asetuksen N:o 1580/96 laillisuutta ottaen huomioon ensin sen säätämispäivämäärän, sitten sen perustelut ja lopuksi sen pätevyyden siltä osin kuin siinä luokitellaan kaikki Italian alueet alijäämäalueiksi.

Hintojen myöhäinen vahvistaminen

23. Onko sillä tosiseikalla, että neuvosto antoi asetuksen N:o 1580/96 30.7.1996 ja se julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 16.8.1996, vaikka perusasetuksen 3 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaan se olisi täytynyt antaa ennen 1.8.1995, vaikutusta asetuksen pätevyyteen?

24. Eridanian mukaan tähän kysymykseen on vastattava myöntävästi.

25. Eridania katsoo, että perusasetuksessa määrätyn päivämäärän noudattaminen ei kuulu neuvoston harkintavallan piiriin. Perusasetuksessa on säädetty, että johdetut interventiohinnat on vahvistettava ennen kyseistä markkinointivuotta edeltävän vuoden elokuun ensimmäistä päivää, jotta sokerintuottajat voisivat tehdä päätöksensä riittävän ajoissa, eli ennen kuin juurikkaiden kylvö alkaa. Neuvosto on näin ollen Eridanian mukaan toimiessaan vuoden perusasetuksessa määrätyn päivämäärän jälkeen syyllistynyt selkeään väärinkäyttöön, mikä vaikuttaa ehdottomasti annetun normin pätevyyteen.

26. Neuvostolle johdettujen interventiohintojen vahvistamiseksi annettu määräaika on Eridanian mukaan yhtä ehdoton kuin se määräaika, joka on annettu jäsenvaltioille kiintiöiden jakamiseen sokerintuottajien välillä ja jonka yhteisöjen tuomioistuin on asiassa Cavarzere Produzioni Industriali ym. antamassaan tuomiossa katsonut olevan ehdoton. [6]

27. Neuvosto ja komissio katsovat sitä vastoin, että perusasetuksessa mainittu päivämäärä eli kyseistä markkinointivuotta edeltävän vuoden elokuun ensimmäinen päivä on vain viitteellinen. Näin ollen niiden mukaan on täysin virheellistä katsoa, että kyseessä on ehdoton määräaika.

28. Neuvosto ja komissio väittävät myös, että lykkäämällä päätöksentekoa neuvosto saattaa jopa hallinnoida sokerimarkkinoita tarkemmin ja näin ollen myös tehokkaam-

6 — Asia C-1/94, tuomio 11.8.1995 (Kok. 1995, s. I-2363).

min, koska se voi ottaa huomioon viimeisimmät taloutta koskevat tiedot.

29. Neuvoston mukaan interventiohinta vahvistetaan ajoissa silloin, kun se vahvistetaan ennen markkinointivuoden alkamista eli ennen 1.7., kuten tapahtui markkinointivuoden 1995/1996 osalta, koska kun neuvosto ei pystynyt antamaan "hintapakettia" ennen 1.7., komissio toteutti välttämättömät varotoimenpiteet.

30. Komissio väittää myös, että sokerialan yhteisessä markkinajärjestelyssä hinnat vahvistetaan vuosittain siten, että mikäli asetuksen N:o 1580/96 katsottaisiin olevan pätemätön, ei jouduttaisi tilanteeseen, jossa aikaisemman hinnan soveltamista jatkettaisiin, koska sitä ei ole pätevästi muutettu, vaan tilanteeseen, jossa järjestelyn toiminta olisi kokonaan pysähtynyt, koska minkäänlaista hintaa ei olisi.

31. Mitä näistä väitteistä pitäisi ajatella?

32. Aluksi toteaisin, että mielestäni se, että perusasetuksessa on ehdottomin sanamuodoin "valkoisen sokerin interventiohinta vahvistetaan ennen 1 päivää elokuuta" määrätty päivämäärä, jota tulee noudattaa, mutta jota ei koskaan noudateta, minkä tuomioistuimelle sen pyynnöstä suullisen käsittelyn aikana annetut tiedot vahvistivat, vaikuttaa mielestäni vaaralliselta.

33. Jos on epärealistista ja jopa vastoin markkinoiden tervettä hallinnointia vahvistaa hinnat 11 kuukautta ennen markkinointivuoden alkua, kuten neuvosto ja komissio väittävät, mikään ei selitä sitä, miksi perusasetusten lukuisia muutoksia ei koskaan ole käytetty tämän muuttamiseen.

34. Tällainen yhteisön lainsäätäjän varauksettomasti hyväksymä ajallinen ero lakitekstin ja käytännön välillä ei mielestäni mitenkään ansaitse tulla arvioiduksi suopeasti.

35. Yhteisöjen tuomioistuimelle on toki yritetty vakuuttaa, että päivämäärä 1.8. muodostaa voimakkaan kannustimen yhteisön lainsäätäjälle, joka 2.8. lähtien tietää, ettei se voi lykätä tulevaa päätöstään enää pitkään.

36. Niiden epäilysten lisäksi, joita aiheuttaa tällainen tapa edistää maataloushintojen vuotuisen vahvistamisen tavallisesti herättämää herkkäluonteista keskustelua, minun on todettava, että järjestelmän tehokkuus on vielä toteen näyttämättä,

koska hintoja ei kertaakaan ainakaan vuoden 1991 jälkeen ole vahvistettu ennen 13.6. ja koska vuonna 1996 komission täytyi toteuttaa varotoimenpiteet sen takia, että markkinointivuosi oli alkamassa ilman, että hintoja oli vahvistettu.

37. Tämän toteamuksen jälkeen minun on myönnettävä, että mielestäni tuntuu vaikealta katsoa Eridanian tavoin, että kyseessä on ehdoton määräaika.

38. Myös oikeuskäytäntö on selvästi kallistunut siihen suuntaan, että siitä, että yhteisen maatalouspolitiikan ohjaustoimenpide annetaan kyseisen alan yhteisen markkinajärjestelyn säännöissä vahvistetun päivämäärän jälkeen, ei ole aihetta päätellä, että kyseinen toimenpide on tosiasiallisesti pätemätön.

39. Tämä ei todellakaan tarkoita, että myöhästyneisyydellä ei koskaan ole vaikutusta pätevyyteen, koska ei voida sulkea pois mahdollisuutta, että syntyy tilanteita, joissa tietty toimenpide annettaisiin niin myöhäisessä vaiheessa, että siitä seuraisi oikeusvarmuuden periaatteen loukkaus kaikkine tällaiseen rikkomukseen liittyvine seuraamuksineen. Yhteisöjen tuomioistuin on vastikään asiassa Pontillo [7] antamassaan tuomiossa vahvistanut tämän lähestymistavan, jonka mukaan silloin, kun on kyse myöhässä annetun asetuksen pätevyydestä, myöhästymiseen liittyvät laillisuutta koskevat seuraamukset eivät seuraa itse myöhästymisestä, vaan on tutkittava erittäin huolellisesti, onko myöhästymisestä aiheutunut yksityishenkilöitä suojaavien periaatteiden loukkaus ja vastaava taloudellisten toimijoiden oikeuksien rikkominen.

40. Tällainen tilanne voisi syntyä silloin, kun tiettyyn markkinointivuoteen liittyvä tärkeä hallinnointitoimenpide toteutettaisiin vasta sitten, kun markkinointivuosi on suurelta osin alkanut, minkä komissio vuonna 1996 nimenomaan halusi välttää toteuttaessaan varotoimenpiteitä kesäkuun lopussa eli juuri ennen uuden markkinointivuoden alkua.

41. Lukuun ottamatta näitä olettamuksia, joissa myöhästymisestä on pakottavien syiden perusteella rangaistava toimen laillisuuteen kohdistuvalla tavalla, mielestäni näyttää siltä, että on todella neuvoston ja komission väittämän mukaisesti myönnettävä, että maatalouden alalla yhteisön lainsäätäjälle oikeuskäytännössä annetusta laajasta harkintavallasta seuraa, että lainsäätäjä voi olla noudattamatta esillä olevan kaltaista määräaikaa.

42. Ottaen huomioon nämä lukuisat tekijät sekä erityisesti sen tosiasian, että komissio toteutti varotoimenpiteet, katson, että asetusta N:o 1580/96 ei ole pidettävä pätemättömänä siksi, että se annettiin 30.7.1996.

7 — Asia C-372/96, tuomio 17.9.1998 (Kok. 1998, s. I-5091).

43. Täsmennän kuitenkin vielä, että tätä johtopäätöstä ei ole ymmärrettävä siten, että yhtyisin kaikkiin neuvoston ja komission esittämiin väitteisiin. Vaikka olen samaa mieltä siitä, että neuvosto ei menetä toimivaltaansa määrätä tietyn markkinointivuoden hintoja, jos se ei ole käyttänyt toimivaltaansa ennen kyseistä markkinointivuotta edeltävän vuoden elokuun ensimmäistä päivää, en mitenkään yhdy komission esittämään väitteeseen, jonka mukaan myöhästymisestä johtuva pätemättömäksi julistaminen ei koskaan olisi mahdollista niiden seurausten johdosta, joita siihen saattaisi liittyä.

44. Mielestäni näyttäisi, että tätä väitettä, joka mielestäni tuntuu olevan lähellä fait accompli -teoriaa, ei sellaisenaan voida puoltaa.

45. On tapauksia, joissa pätemättömyys täytyy tunnustaa ja sanktioida huolimatta siitä, miten ikäviä sen seuraukset voivat olla.

Asetuksen N:o 1580/96 perustelut

46. Täyttääkö asetus N:o 1580/96 perustamissopimuksen 190 artiklassa asetetun perusteluvelvollisuuden siltä osin kuin siinä vahvistetaan johdettu interventiohinta Italiassa?

47. On muistettava, että asetuksen kolmas perustelukappale kuuluu seuraavasti:

"hankintatilanteesta ennakoidaan alijäämäistä Italian, Irlannin, Yhdistyneen kuningaskunnan, Espanjan, Portugalin ja Suomen tuotantoalueilla."

48. Eridanian mukaan neuvosto ei voi mitenkään tyytyä perustelemaan johdetun interventiohinnan vahvistamista tietylle alueelle sillä, että kyseisen alueen tilanteesta arvioidaan alijäämäistä.

49. Tämän kannan tueksi Eridania esittää kaksi väitettä.

50. Ensimmäisen väitteen mukaan johdettua interventiohintaa tulee arvioida poikkeuksena tavanomaisesta menettelystä, joka on yhtenäisen interventiohinnan soveltaminen koko yhteisössä, ja näin ollen sen oikeutus täytyy perustella erityisesti.

51. Toisen väitteen mukaan alijäämän toteaminen edellyttää numerotietojen antamista, koska alijäämätilanteen käsite

perusasetuksessa ei ole yksiselitteinen, minkä takia sitä voidaan tulkita eri tavoin.

52. Neuvosto ja komissio väittävät sitä vastoin, ettei johdetun interventiohinnan vahvistamisen voida katsoa merkitsevän poikkeusta. Se on päinvastoin pakollinen silloin kun todetaan, että tilanteesta ennakoidaan alijäämäistä, ja velvollisuuden perustella esillä olevan kaltainen toimenpide ei pitäisi mennä niin pitkälle, että neuvostoa vaadittaisiin yksilöimään niiden tekijöiden kokonaisuus, joiden perusteella se oli vakuuttunut siitä, että toimenpide oli välttämätön. Toisin kuin Eridanian kanteessa väitetään, pelkkä viittaus siihen, että Italian hankintatilanteesta ennakoidaan alijäämäistä, ei luonteeltaan ole omiaan estämään asianomaisia toimijoita, jotka kaikki ovat erilaisten teknisten komiteoiden työhön osallistumisensa ansiosta täysin selvillä neuvostolla olevasta tiedosta, kiistämästä toteutettua toimenpidettä tuomioistuimessa.

53. Mielestäni näyttää siltä, että myös tämän seikan osalta neuvosto ja komissio ovat oikeassa. Luulen, ettei todella voida katsoa, että johdetun interventiohinnan vahvistaminen merkitsee poikkeusta, joka synnyttäisi erityisiä perusteluvelvollisuuksia. Perusasetusta ei pidä tulkita siten, että siinä pidetään poikkeuksellisena alijäämätilannetta, joka saattaa syntyä tietyillä alueilla.

54. Perusasetuksessa vain otetaan huomioon, että tietyt yhteisön alueet saattavat tiettynä aikana olla alijäämäisiä sokerintuotannon suhteen, kun taas muut alueet eivät ole alijäämäisiä joko siksi, että niillä tuotanto ja kulutus ovat tasapainossa, tai siksi, että tuotanto on ylijäämäinen, ja määrätään, että näissä kahdessa tilanteessa ei sovelleta samaa interventiohintaa.

55. Koska yhteisen markkinajärjestelyn tarkoituksena ei ole jakaa markkinoita ja näin ollen hintoja alijäämäalueilla ja muilla kuin alijäämäalueilla ei pidä vahvistaa täysin itsenäisesti, on säädetty, että alijäämäalueiden interventiohinta vahvistetaan ottaen huomioon muille alueille vahvistettu hinta, mutta mistään ei voida päätellä, että toinen näistä hinnoista muodostaisi säännön ja toinen poikkeuksen. Kyse on ainoastaan erilaisista hinnoista, jotka vastaavat erilaisia tilanteita. Lisäksi totean, että johdetun interventiohinnan vahvistaminen ei ole millään tavalla perusasetuksen sanamuodon perusteella neuvostolle annettu mahdollisuus. Kun alue on alijäämäinen, sille vahvistetaan johdettu interventiohinta.

56. Lisäksi yhteisen maatalouspolitiikan alan hallinnointitoimien perustelujen laajuutta ja perusteluvelvollisuutta koskevasta yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä seuraa, että kun on kyse asetuksesta eli kun kyseessä ovat soveltamisalaltaan yleiset toimet, "riittää kun perusteluissa osoitetaan yhtäältä kokonaistilanne, joka johti toimen antamiseen ja toisaalta ne yleiset tavoitteet, joihin toi-

mella pyritään; tuolloin ei voida edellyttää, että perusteluissa täsmennetään ne tosiseikat, jotka joskus ovat erittäin monilukuisia ja sekavia, joiden johdosta asetus annettiin, eikä varsinkaan, että niissä tehdään näistä seikoista enemmän tai vähemmän kattava tekninen arviointi". [8]

57. Esillä olevassa asiassa neuvoston ei ollut tarpeen selostaa niitä syitä, joiden perusteella se oli vakuuttunut siitä, että tilanteesta oli tulossa alijäämäinen kaikilla niillä kuudella alueella, joille oli vahvistettu johdettu interventiohinta. Kuten myöhemmin osoitetaan, tässä oli kyse arvioinnista, johon liittyy kokonainen ketju tekijöitä ja erittäin teknisiä tietoja, jotka sitä paitsi ovat täydellisesti alan asiantuntijoiden tiedossa ja joita koskevan kertomuksen paikka ei ole säädöksen johdantokappaleissa, ellei kyse ole uudesta tiedosta, josta aiheutuisi selventämistarve; tästä ei kuitenkaan ollut kyse vuonna 1996.

58. Katson siis, että asetuksen N:o 1580/96 johdantokappaleisiin sisältyvä toteamus, että hankintatilanteesta ennakoidaan alijäämäistä, riittää perusteeksi johdetun interventiohinnan vahvistamiselle Italian osalta markkinointivuotena 1996/1997.

8 — Asia 87/78, Welding, tuomio 30.11.1978 (Kok. 1978, s. 2457, 11 kohta); ks. myös asia 230/78, Eridania et Società italiana per l'industria degli zuccheri, tuomio 27.9.1979 (Kok. 1979, s. 2749, Kok. Ep. IV, s. 547) ja asia 250/84, Eridania ym., tuomio 22.1.1986 (Kok. 1986, s. 117, 35—40 kohta).

59. Mutta, kuten Eridania kolmannella asetukseen N:o 1580/96 kohdistuvalla moitteellaan kysyy, oliko neuvostolla todella oikeus katsoa asetuksen antaessaan, että markkinointivuodesta 1996/1997 tulisi Italiassa alijäämäinen?

Oliko neuvostolla oikeus ennakoida, että tilanteesta tulisi alijäämäinen?

60. Perusasetuksen mukaan alijäämää esiintyy silloin, kun käytettävissä oleva kokonaistuotanto on pienempi kuin kulutus. Eridania, neuvosto ja komissio ovat samaa mieltä siitä, että käytettävissä oleva tuotanto on juridinen käsite, jolla ei tarkoiteta aineellista tuotantoa vaan A-sokerin ja B-sokerin kokonaistuotantoa lisättynä C-sokerin yhteisön lainsäädännön noudattamiseen perustuvalla siirrolla.

61. Eridania ei myöskään kiistä sitä tosiseikkaa, että kun arvioidaan, minkälainen tuotannon ja kulutuksen suhde tulee olemaan tulevana markkinointivuotena, toimielimillä ei ole muuta vaihtoehtoa kuin kantaa ennusteita jäsenvaltioiden toimittamien sekä vielä kuluvaa markkinointivuotta että tulevan markkinointivuoden näkymiä koskevien tietojen perusteella.

Seuraavaksi ryhdytään kiistelemään luvuista.

Tuotannon ennakointi

62. Eridania katsoo, että komission ja neuvoston olisi pitänyt arvioida markkinointivuoden 1996/1997 osalta tuotantomääräksi 1 568 000 tonnia.[9] Tämä luku sisältyy erääseen komission 17.7.1996 vahvistamaan asiakirjaan, joka pohjautuu Italian hallituksen tiedonantoon.

63. Eridanian mukaan tämä luku olisi ollut yhteensopiva markkinointivuoden 1993/1994 tuotannon 1 568 250 tonnia kanssa ja markkinointivuoden 1994/1995 tuotannon 1 558 687 tonnia kanssa. Tämä arvio osoittaa Eridanian mukaan, että markkinointivuoden 1995/1996 luvulla 1 461 670 tonnia, joka oli seurausta Pohjois-Italian erityisen epäedullisista sääoloista, ei ole merkitystä.

64. Neuvosto ja komissio puolestaan ovat todenneet, että päätöksentekohetkellä niillä oli käytössään luotettavaa tietoa, jonka perusteella ne saattoivat arvioida tuotannon määräksi 1 465 000 tonnia. Sokerista vastaavan hallintokomitean 13.3.1996 pidetyssä kokouksessa pitäydyttiin Italian hallituksen antamien tietojen perusteella seuraavasa arviossa:

— juurikkaiden kylvöala: 248 000 hehtaaria;

— valkoisen sokerin arvioitu sato: 5,6 tonnia hehtaarilta;

— tuotanto: noin 1 390 000 tonnia.

Tähän lukuun lisättiin siirtona edelliseltä markkinointivuodelta 75 000 tonnia.

65. Sellaista tuotantoa koskevan kiistan, joka voitiin hyvin ennustaa markkinointivuoden 1996/1997 kynnyksellä, ratkaisemiseksi on mielestäni tarpeen palauttaa mieleen ne olosuhteet, joissa asetus N:o 1580/96 annettiin. Komissio ilmoittaa laatineensa hintaesitykset käytettävissä olevien tietojen pohjalta uuden markkinointivuoden alkua edeltävän joulu- tai

9 — Italialle jaetun A- ja B-kiintiön yhteenlaskettu määrä on 1 568 250 tonnia.

tammikuun aikana eli, kuten edempänä ilmenee, useita kuukausia 1.8. päättyvän määräajan jälkeen.

66. Tämän jälkeen komissio tarkensi ennusteitaan sitä mukaa kun se sai ajankohtaista tietoa kuluvan markkinointivuoden tuotannosta ja kulutuksesta siten, että kaikki sokerialan toimijat saivat erittäin säännöllisesti tietoa todetusta suhdannekehityksestä ja huomioista niiden erilaisten komiteoiden ja ryhmien kautta, joissa ne olivat edustettuina.

67. Tätä seurasi keskustelu neuvostossa ja edelleen neuvoston päätös. Yhteisöjen tuomioistuimelle on ilmoitettu, että markkinointivuotta 1996/1997 koskeva päätös tehtiin vuosittaisen maataloushintoja koskevan keskustelun yhteydessä 23. ja 24.6.1996. Tätä päätöstä ei tietenkään välittömästi "valettu asetuksen muotoon", koska perinteisesti maataloushinnat vahvistetaan vuotuisen hintapaketin muodossa, ja vuonna 1996 ilmeni, että sokerin hinnasta tehtyä sopimusta ei ollut vahvistettu samanaikaisesti muihin markkinajärjestelyihin kuuluvien tuotteiden hintojen kanssa, jotka vahvistettiin vasta heinäkuun aikana.

68. Tämä selittää, miksi asetukset N:o 1579/96 ja N:o 1580/96 annettiin muodollisesti vasta usean muun joukossa 30.7. ja julkaistiin lopulta 16.8.

69. Tosiasiassa hinnat oli kuitenkin vahvistettu 23. ja 24.6., mikä mahdollisti sen, että komissio saattoi 28.6. antamallaan asetuksella N:o 1252/96 virallistaa ne varotoimenpiteiden muodossa.Tämä selittää, miksi edellä mainittuun komission asiakirjaan sisältynyttä 1 568 000 tonnin ennustetta, johon Eridania vetoaa, ei otettu huomioon. On huomattava, että Eridania ei näe ristiriitaa siinä, että ennen tämän heinäkuun 1996 luvun esittämistä se väitti, että asetus N:o 1580/96 on joka tapauksessa laiton, koska se annettiin 1.8.1995 jälkeen.

70. Itse katson, että siitä huolimatta, ettei neuvoston päätöstä ollut vielä virallistettu, se ei ollut päästyään sopimukseen 23. ja 24.6. velvollinen avaamaan keskustelua, jotta 17.7.1996 tehty tuotantoennuste, jota koskevaa tietoa ei annettu ajoissa, otettaisiin huomioon.

71. Jos myönnetään, että huomioon voidaan ottaa vain toukokuussa ja viimeistään kesäkuun alussa käytettävissä olevat luvut, arvelen, että neuvostoa ei voida syyttää mielivaltaisten tuotantoennusteiden laatimisesta. Komission neuvostolle toimittama ennuste, joka pohjautui kylvettyyn pinta-alaan ja juurikkaiden arvioituun satoon

sokerina, ei ollut millään tavalla järjenvastainen.

Kulutuksen ennakointi

72. Kulutuksen osalta Eridania arvostelee komission käyttämää arviointimenetelmää, jossa käytetään niiden edellisten 12 kuukauden kulutuslukuja, joiden osalta tällaiset luvut ovat olemassa, ja ehdottaa toista arviointimenetelmää, jossa suoritettaisiin ekstrapolaatio niiden viimeisten kuuden kuukauden luvuista, jotka on tilastoitu, minkä johdosta voitaisiin todeta, että kulutus ei juuri vaihtele vuosipuoliskosta toiseen.

73. Italian maatalousministeriön tiedot, jotka olivat saatavissa 21.1.1996 alkaen ja kattoivat kuusi kuukautta (1.7.—31.12.1995), osoittivat, että kulutus oli 723 174 tonnia, mikä on 5 prosenttia vähemmän kuin markkinointivuoden 1994/1995 vastaavana ajanjaksona. Jotta voitaisiin arvioida markkinointivuoden 1996/1996 kokonaiskulutus, tämä luku olisi Eridanian mukaan pitänyt kertoa kahdella. Näin olisi saatu tulokseksi 1 446 000 tonnin kulutus, mikä olisi pitänyt ottaa perusteeksi laadittaessa ennustetta markkinointivuodelle 1996/1997.

74. Eridania myöntää kuitenkin, että edellisten kolmen markkinointivuoden tiedot osoittavat, että tietyn markkinointivuoden ensimmäisen vuosipuoliskon kulutus saattaa olla 50 prosenttia, 49 prosenttia tai 48 prosenttia koko markkinointivuoden kulutuksesta.

75. Jos oletettaisiin, että ekstrapolaatioon perustuvaa menetelmää voitaisiin käyttää, olisi yhtä hyvin voitu soveltaa matalaa 48 prosentin olettamaa. Tällä tavoin olisi päädytty markkinointivuoden 1995/1996 osalta 1 506 612 tonnin kulutusarvioon. Tähän menetelmään liittyvä epävarmuusmarginaali on siis melko suuri.

76. Eridania ehdottaa vielä muita menetelmiä, joiden perusteella kulutus olisi voitu laskea. Ensimmäisessä olisi otettu lähtökohdaksi markkinointivuoden 1994/1995 luku (1 544 011 tonnia), ja vähennetty sitä 5 prosentilla. Näin olisi saatu kulutusennusteeksi 1 467 000 tonnia. Toisessa menetelmässä olisi laskettu edellä mainittujen lukujen 1 446 000 tonnia ja 1 467 000 tonnia keskiarvo (tulos = 1 457 000 tonnia). Myös näissä kahdessa olettamassa olisi tultu Eridanian esittämän tuotantoennusteen pohjalta siihen lopputulokseen, että tuotanto on ylijäämäinen.

77. Myönnän, ettei minulla ole riittävästi tietoa ennusteista, jotta voisin päättää, mikä menetelmä on luotettavin. Kun ote-

taan huomioon, että oikeuskäytännössä on perinteisesti annettu yhteisön lainsäätäjälle tiettyä harkintavaltaa niiden tietojen arvioimisessa, joiden pohjalta se tekee päätöksensä,[10] mielestäni näyttää kuitenkin siltä, että komission käyttämä ja neuvoston hyväksymä menetelmä täytyy hyväksyä silloin, kun se ei vaikuta perättömältä.

78. Neuvosto ja komissio pitäytyivät myös tulevan markkinointivuoden osalta siinä alustavassa 1 532 000 tonnin luvussa, joka niillä oli käytössään 18.6.1996 päättymäisillään olevan markkinointivuoden 1995/1996 osalta. Neuvosto totesi asiassa näin: "tämä luku on saatu Italian hallituksen komissiolle antamien viimeisimpien lukujen pohjalta hallintokomitean 'Sokeri' 20.5.1996 pidetyssä kokouksessa. Koska vastakkaisia tietoja ei ollut, komissiolla oli oikeus ottaa tämä luku markkinointivuoden 1996/1997 ennusteeksi. Toisin kuin Eridania väittää, kulutus ei kyseessä olevan ajanjakson aikana näytä olevan suunnaltaan laskeva. Itse asiassa — — sokerin kulutus Italiassa kohosi huomattavasti markkinointivuotena 1994/1995 markkinointivuoteen 1993/1994 verrattuna, ja vähentyi vain hienoisesti markkinointivuoden 1995/1996 aikana markkinointivuoteen 1994/1995 verrattuna. Näin ollen ei ollut mitään syytä ennakoida sokerin kulutuksesta markkinointivuotena 1996/1997 alhaisempaa kuin markkinointivuotena 1995/1996" (neuvoston huomautusten 49 kohta).

79. Komissio toteaa lisäksi, että tietyistä tapahtumista, kuten 1.7.1993 tapahtuneesta varastointikustannusten noususta 2,5 ecusta 3,5 ecuun sadalta kilolta ja rajatarkastusten vähentämisestä, voidaan päätellä, ettei kulutuksen voimakas lasku markkinointivuotena 1993/1994 merkitse pysyvää ja selkeää suuntausta kulutuksen vähenemiseen Italiassa.

80. Nämä toteamukset osoittavat, että neuvosto ja komissio pyrkivät perustamaan ennusteensa mahdollisimman objektiivisille tiedoille, ja että niiden 1 532 500 tonnin kulutusennuste markkinointivuodelle 1996/1997 ei ollut mielivaltainen. Yhdistettynä saman markkinointivuoden 1 465 000 tonnin ennusteeseen käytettävissä olevasta tuotannosta tämä luku osoittaa, että kyseessä on alijäämätilanne, joka oikeuttaa vahvistamaan johdetun interventiohinnan. Tulen siis myös tämän kohdan osalta siihen johtopäätökseen, että Eridanian väitteet, joilla kyseenalaistetaan asetuksen N:o 1580/96 pätevyys, eivät ole perusteltuja.

81. Tätä pätevyyttä ei kuitenkaan voida kyseenalaistaa kyseisen markkinointivuoden tosiasiallisten tulosten perusteella, koska säännöksen pätevyys arvioidaan sen säätämishetken perusteella.

10 — Asia 138/79, Roquette Frères vastaan neuvosto, tuomio 29.10.1980 (Kok. 1980, s. 3333, Kok. Ep. V, s. 411, 25 kohta).

82. On totta, että markkinointivuoden 1996/1997 lopullisista tuloksista näkyy, että tuotanto ei kyseisenä markkinointivuotena tosiasiassa ollut alijäämäinen, vaan ylijäämäinen 33 525 tonnilla. Neuvosto ja komissio erehtyivät kulutuksen suhteen, joka oli 1 467 675 tonnia eikä 1 532 500 tonnia kuten ne olivat ennakoineet. Täytyy kuitenkin korostaa, että se 1 568 000 tonnin tuotantoennuste, jonka käyttämättä jättämisestä Eridania moittii neuvostoa, osoittautui myös virheelliseksi, koska siinä yliarvioitiin tuotanto 67 000 tonnilla. (Tuotanto oli todellisuudessa vain 1 501 000 tonnia).

83. Ainoa näiden lukujen merkitys esitetyn kysymyksen kannalta on, että tällä alalla on hyvin vaikeaa laatia todenmukainen ennuste. Niin kauan kuin toimivaltainen toimielin on soveltanut johdonmukaista menetelmää, sitä ei voida syyttää harkintavaltansa ylittämisestä.

84. On kuitenkin tarpeen erottaa tästä johtopäätöksestä huomio, joka koskee neuvoston ja komission tekemää mielestäni erittäin kiistanalaiselta vaikuttavaa väitettä. Nämä toimielimet antoivat ymmärtää, että ottaen huomioon, että Italian tasavalta oli perinteisesti alijäämäinen, ei olisi ollut järkevää laskea johdettua interventiohintaa, vaikka kesäkuussa 1996 käytettävissä olleet numerotiedot eivät olisi sallineet ennustaa alijäämää, koska tämä alentaminen olisi häirinnyt Italian sokerialaa.

85. En voi yhtyä perusasetuksen sellaiseen tulkintaan, jonka mukaan edellisenä vuonna oikeutetun johdettujen interventiohintojen soveltamisen jatkamiseksi tietyssä jäsenvaltiossa ei ole välttämätöntä, että tilanteesta ennakoidaan alijäämäistä. Perusasetuksessa säädetään, oli se sitten oikein tai väärin, että alueellistamiseen on turvauduttava vuosi kerrallaan, ja siinä syrjäytetään kokonaan sellaisten rakenteellisesti alijäämäisten alueiden käsite, joiden osalta alijäämän poistuminen tiettynä markkinointivuonna voisi jäädä seurauksetta. Jos neuvosto tänä päivänä on sitä mieltä, että vuosittainen hallinnointi niiden nykäysten kera, joita se voi tuoda mukanaan, täytyisi korvata monivuotisella hallinnoinnilla, sen täytyy muuttaa perusasetusta, mutta se ei missään tapauksessa voi antaa perusasetukselle sellaista tulkintaa, joka olisi vastoin niitä periaatteita, joille se rakentuu.

86. Päädyttyäni siihen lopputulokseen, että asetus N:o 1580/96 ei itsessään ole pätemätön minkään Eridanian esittämän syyn perusteella, minun täytyy tarkastella, kuten kansallinen tuomioistuin pyytää, onko perusasetus itsessään pätemätön sen vuoksi, että siinä säädetään alueellistamisesta, mikä luonnollisesti aiheuttaisi asetuksen N:o 1580/96 pätemättömyyden, koska siinä sovelletaan alueellistamista Italian tasavaltaan markkinointivuotena 1996/1997.

Perusasetuksen pätevyys

87. Eridania esittää kolmenlaisia perusasetusta koskevia väitteitä:

— Ensiksi, kyseinen asetus on Eridanian mukaan EY:n perustamissopimuksen 40 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa asetetun, tuottajien tai kuluttajien välistä syrjintää yhteisessä markkinajärjestelyssä koskevan kiellon vastainen

— toiseksi asetuksella rikotaan EY:n perustamissopimuksen 30 ja 34 artiklaa, koska siinä asetetaan esteitä sokerin vapaalle liikkuvuudelle yhteisössä

— lopuksi sillä otetaan käyttöön perusteeton etu alijäämäisten alueiden juurikkaiden tuottajille.

88. Ensimmäisen kohdan osalta Eridania väittää, että niiden alueiden tuottajia, joilla sovelletaan johdettua interventiohintaa, syrjitään, koska heidän täytyy maksaa raaka-aineesta eli juurikkaista korkeampi hinta kuin muiden tuottajien, eivätkä he kuitenkaan saa markkinoilla korkeampaa hintaa, koska he ovat samassa kilpailutilanteessa ylijäämäisten alueiden tuottajien kanssa.

89. He eivät myöskään voi osallistua tehokkaasti viennin tarjouskilpailuihin, koska tuki on laskettu ylijäämäalueiden interventiohinnan perusteella, eivätkä he näin ollen voi kilpailla kyseisten alueiden tuottajien kanssa.

90. Neuvosto ja komissio kiistävät, että kyseessä olisi mainitun perustamissopimuksen määräyksen vastainen syrjintä. Ne väittävät ensinnäkin, että periaatteiden tasolla johdettuihin interventiohintoihin turvautumisen silloin, kun tietyillä alueilla on alijäämää ja muilla alueilla on ylijäämää, on katsottu olevan perustamissopimuksen sääntöjen mukaista useissa tuomioissa, kuten muun muassa 11.7.1974 annetussa tuomiossa. [11]

91. Ne toteavat edelleen, että johdettua interventiohintaa käytetään keinona houkutella muiden alueiden ylijäämiä alijäämäalueille kuljetuskustannuksista huolimatta ja että johdetun interventiohinnan vahvistaminen toteutetaan aina siten, että alijäämäalueille ohjatuilla ylijäämillä todella varmistetaan toimitukset markkinoille eikä niitä käytetä interventioon, jotta hyödyttäisiin johdetusta interventio-

11 — Asia 11/74, Union des minotiers de la Champagne (Kok. 1974, s. 877).

hinnasta, joka määritelmänsä mukaisesti on korkeampi kuin ylijäämäalueilla.

92. Neuvosto ja komissio myöntävät, että olisi aiheellista pyrkiä yhtenäiseen hintaan, mutta katsovat kuitenkin, että sokerimarkkinoiden erityispiirteistä, jotka myös oikeuttavat kiintiöjärjestelmän ylläpitämisen,[12] johtuu, että tämä tavoite on vielä saavuttamattomissa.

93. Neuvosto ja komissio katsovat edelleen, ettei pidä paikkaansa, että italialaiset tuottajat eivät voisi harjoittaa toimintaansa yhtä kannattavissa olosuhteissa kuin heidän kilpailijansa ylijäämäalueilla, tai ainakaan sitä ei ole näytetty toteen, vaikka sokerintuottajat ovat vapaaehtoisesti pitäneet alalla yllä mahdollisimman suurta läpinäkyvyyttä.

94. Sellaisten sekä muihin jäsenmaihin että kolmansiin maihin suuntautuvaan vientiin liittyvien haittojen osalta, joista alijäämäalueiden tuottajat kärsivät, neuvosto ja komissio väittävät, ettei ole mitään epänormaalia siinä, että kyseisiä tuottajia kannustetaan varmistamaan toimitukset omille markkinoilleen ennemmin kuin viemään ja syventämään vajetta heidän luonnollisten markkinoidensa kysyntään nähden, ja että heille maksetun alhaisemman tuen vastineena on tuotannosta suoritettava korvaus.

12 — Ks. erityisesti em. asiassa Eridania ym. annettu tuomio.

95. Nämä toimielinten esittämät väitteet, jotka liittyvät yhteisöjen tuomioistuimen vakiintunutta oikeuskäytäntöä olevaan periaatteeseen, jonka mukaan erilaisen kohtelun ei voida katsoa olevan syrjivää silloin, kun sitä sovelletaan erilaisissa tilanteissa eikä suhteellisuusperiaatetta loukata, vaikuttavat mielestäni täysin vakuuttavilta.

96. Sama pätee niihin väitteisiin, joita ne esittävät kiistääkseen perustamissopimuksen 30 ja 34 artiklan rikkomisen. Kuten ne myöntävät, on selvää, että alueellistaminen ei ole merkityksetöntä sokerialalla yhteisön sisällä, mutta yhtä selvää on, että kun nämä vaikutukset eivät ole seurausta kansallisista toimista vaan yhteisön toimista, ne täytyy hyväksyä siinä määrin kuin niillä tavoitellaan yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevan perustamissopimuksen 39 artiklan mukaista päämäärää eli varmistetaan toimitukset.

97. Alijäämäalueiden sokerintuottajia ei kielletä viemästä muihin jäsenmaihin, mutta niitä ei yksinkertaisesti kannusteta siihen, koska heidän tarkoituksensa, ottaen huomioon juuri heidän kansallisilla markkinoillaan vallitsevan alijäämäisen hankintatilanteen, on ennen kaikkea varmistaa toimitukset näille markkinoille, joille on vahvistettu johdettu interventiohinta tämän tavoitteen toteuttamiseksi.

98. Eridanianin sen väitteen osalta, joka koskee alijäämäalueiden juurikkaiden viljelijöiden hyväksi annettavaa kyseisten

alueiden sokerintuottajien yksinomaisella vastuulla olevaa apua, minun on Eridanian kirjallisissa huomautuksissaan siihen käyttämien vähintäänkin suppeiden perustelujen perusteella vaikea nähdä, kuinka se voisi vastustaa neuvoston näkemystä, jonka mukaan juurikkaan vähimmäisostohinnan nostaminen on ainoastaan sen sokerille vahvistetun korotetun interventiohinnan siirtämistä sokerialan toiselle tasolle, jonka osalta totesin jo aiemmin, ettei sen yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteet huomioon ottaen voida katsoa olevan laiton.

Ratkaisuehdotus

99. Käytyäni läpi ne Eridanian esittämät asetuksen N:o 1580/96 ja perusasetuksen pätevyyden riitauttavat väitteet, jotka kansallisen tuomioistuimen mielestä ansaitsivat tulla yhteisöjen tuomioistuimen tutkimiksi, päädyn siihen lopputulokseen, että yhteisöjen tuomioistuimelle on ehdotettava, että se vastaisi Giudice di Pace di Genovan esittämiin ennakkoratkaisukysymyksiin seuraavasti:

Esitettyjen kysymysten tarkastelun perusteella ei ole ilmennyt mitään seikkaa, joka vaikuttaisi valkoisen sokerin johdettujen interventiohintojen, raakasokerin interventiohinnan, A-juurikkaan ja B-juurikkaan vähimmäishintojen sekä varastointikustannusten tasaamiseksi suoritettavan korvauksen määrän vahvistamiseksi suoritettavan korvauksen määrän vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1996/1997 30 päivänä heinäkuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1580/96 tai sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81 pätevyyteen.